

kun i 7 Dage var der ingen Rigsdag og ingen Mulighed for at faa Rigsdagen ind. I 1855 var der Opløsning paa Grund af en nødvendig Grundlovsbekræftelse. Folketingsvalget fandt da Sted den 14. Juni 1855, og Landstingsvalget den 20. Juni 1855, altsaa var der da 6 Dage imellem. Det tredie Opløsningsvalg var i 1866 i Anledning af Grundlovsændringen. Da fandt Folketingsvalget Sted den 4. Juni 1866 og Landstingsvalget den 23. Juni 1866, altsaa med 19 Dages Mellemrum. Derefter kom Forfatningen af 1866, og det første Valg var det Valg, som skulde udskrives, efter at Rigsdagen var opløst efter Grundlovsforandringen; det fandt Sted for Folketingets Vedkommende den 12. Oktober 1866, og den 18. Oktober, altsaa 6 Dage derefter; afholdtes Landstingsvalget. Derefter springer vi helt frem til 1915, idet der ikke er noget mellemliggende Opløsningsvalg; da afholdtes der Valg til Folketinget den 7. Maj 1915 og til Landstinget den 21. Maj, altsaa med 14 Dages Mellemrum, og da Grundloven var traadt i Kraft og Rigsdagen opløst, afholdtes i 1918 Folketingsvalg den 22. April og Landstingsvalg den 11. Maj, altsaa med 19 Dages Mellemrum. Overfor dette staar nu i 1920 Udskrivning af Folketingsvalg til den 6. Juli og af Landstingsvalg til den 10. August, altsaa med 35 Dages Mellemrum, medens man paa den letteste Maade af Verden kunde have formindsket den rigsdagsløse Periode ved at indskrænke den i alt Fald fra den 6. til den 23. Juli, altsaa med 17 Dage.

Overfor denne mod Rigsdagen lidet hensynsfulde Maade, Regeringen er gaaet frem paa, skal jeg minde om, hvorledes man i 1918 behandlede dette Spørgsmaal. I 1918, da Ministeriet Zahle styrede, blev Spørgsmaalet om Opløsningen i Anledning af Grundlovens Ikrafttræden Genstand for Forhandlinger med alle Rigsdagens Partier. Man besluttede sig allerede tidligt til at afslutte Arbejdet her paa Rigsdagen en bestemt Dag, den 19. Marts, for at give Partierne rigelig Lejlighed til at foretage deres Valgarbejde, og samtidig med, at man enedes om at slutte Arbejdet den 19. Marts, fastsatte man derfor Valgdagene til den 22. April og den 11. Maj, altsaa den Gang, da vi gik ud til en Kamp, om hvilken vi alle sammen vidste, at den vilde blive ført med stor Heftighed og Voldsomhed, thi den skulde afgøre Landets Skæbne i politisk Henseende for længere Tid, kunde Regering og Rigsdag dog ganske rolig træffe Aftale om disse Forhold. Den nu siddende Regering har ikke villet give Rigsdagen nogen

som helst Oplysning, lige til det sidste har den holdt os i Uvidenhed om, at den vilde lægge 35 Dage mellem Folketingsvalget og Landstingsvalget — 35 aldeles unødvendige Dage —, at den vilde forcere Rigsdagsarbejdet og derefter af os ikke officielt forelagte Grunde skabe en særdeles utiltalende rigsdagsløs Periode.

Da dette er et Brud paa den tidligere konstitutionelle Praksis, og den tidligere konstitutionelle Praksis, som jeg har vist, gaar ud paa at formindske den rigsdagsløse Periode, ganske naturligt at gøre saa kort, som muligt det Tidsrum; i hvilket Folketingen lovlig Repræsentation har, saa mener vi, det vilde være rigtigt nu at sætte ind i Valgloven, at man i de sjældne Tilfælde, hvor Rigsdagen skal opløses helt, gaar frem paa en bestemt Maade. Jeg gør opmærksom paa, at vi til Efteraaret igen skal have Valg til baade Folketing og Landsting, og hvis Regeringen altsaa fortsætter og videre udvikler denne Praksis, kan der paa samme Maade til Efteraaret blive 1½ à 2 Maaneder, hvor der ingen Rigsdag er — udover 2 Maaneder vil det jo af grundlovmæssige Grunde ikke være muligt for den højtærede Regering at gaa. Vi foreslaar derfor i Valgloven at indføje den Bestemmelse, at Landstingsvalget skal foregaa senest 14 Dage efter, at Valget til Folketinget har fundet Sted. Om selve Længden af denne Tidsfrist er vi selvfølgelig fuldt rede til at forhandle; men en Fastslaaen af, hvad alle Regeringer har praktiseret, og hvad Rigsdagen selv i 1918 overfor Regeringen hævdede, har vi ment det rigtigt at foreslaa indføjet i Valgloven.

Birch: Jeg vil gerne meget kort redegøre for, hvorfor jeg er Medforslagsstiller til det Ændringsforslag, der er stillet under IV. Som jeg udtalte ved denne Sags første Behandling i dette høje Ting, nærer jeg megen Betænkelighed, ikke blot, saaledes som mange andre gør det, ved den Pligt, der er paalagt et Parti til at opstille en Partiliste, men ogsaa ganske særlig paa to andre Punkter. For det første ved, at man lader det absolutte Stemmetal være bestemmende for, hvilken af Partiets Kandidater der skal være valgt, og det til Trods for, at der er Kredse i samme Amt, der er saa forskelligartede, at den ene har ca. 7 000 Vælgere, medens den anden har ca. 16 000. Det forekommer mig, som sagt, at dette er ganske urimeligt, og at der her har fundet en Sammenblanding Sted af forskellige Systemer, som ikke burde finde Sted. Det andet Punkt, jeg er meget betænkelig ved, er